

[Jensen-Broby.]

og derfor var det ret naturligt, at man begyndte med at tage Nybygningerne ud. Det var naturligt, fordi Byggeriet var gaaet i Staa, og fordi der manglede Lejligheder i Storkøbenhavn, mange Lejligheder, og det var naturligt, fordi Staten gav et særligt Tilskud til Opførelse af Boliger for at faa Gang i Boligbyggeriet, for at faa skabt flere Lejligheder. Men Forskellen paa dengang og nu er jo, at nu, hvor Boligloven er faldet væk, kommer den højtærede Indenrigsminister og vil have en ny indført og stiller Forslag om, at det hele skal med; men paa Grund af, at der er Medlemmer inden for Socialdemokratiet, som kender Forholdene, og som ved, at som Byggeforholdene for Øjeblikket ligger, vil det være en Katastrofe for Nybygningerne, hvis Loven bliver vedtaget, faar man de Forhandlinger, som der har været talt saa meget om i Dag, mellem de to Regeringspartier, og de resulterede i, at man tager de sidste 10 Aars Byggeri ud og giver Ejerne en Ret til at tage i Husleje, hvad de vil. Det er de dyrest byggede Lejligheder, man tager ud, det er deres Ejere, man giver Ret til selv at bestemme Lejen. Det er det, vi har sagt i vor Betænkning, at vi ikke forstaa Retfærdigheden i.

Jeg vil dernæst gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at saa vidt jeg hørte — og der er mange med mig, der har hørt det samme — læste den højtærede Indenrigsminister op af vor Betænkning, men han udelod Ordet „Retfærdighed“ og sagde, at vi forstod ikke, at man tog de 10 Aar ud. Det giver en Forskel, og jeg paapeger, at der var en lille Tilsnigelse fra den højtærede Indenrigsministers Side, idet han glemte at faa Ordet „Retfærdighed“ med. Jeg tror ikke, den højtærede Minister kommer uden om, at her var en Forglemmelse — det kan være, det ikke har været tilsigtet, men Forglemmelsen var der, og derfor gjorde jeg opmærksom paa, at der var fuld Overensstemmelse mellem det, vi har skrevet i Betænkningen, og den Ordførertale, som Partiets Ordfører holdt her.

Valdemar Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby er historisk set paa gynnende Grund med Henvisningen til, at Venstres Krav om Nybygningers Undtagelse fra Huelejelovgivningen var retfærdiggjort ved, at man ønskede denne Lovgivning afviklet. Helt fra Begyndelsen af Huslejelovens Historie blev Regelen den, at Nybygninger opført efter 1918 overhovedet ikke omfattedes af Lovbestemmelserne. Det er en gammel Grundsetning, som er fastholdt

de forskellige Love igennem; det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby kan gaa Lovrækken igennem og se det. Spørgsmaalet om Afvikling kom sandelig ikke paa Tale, dengang det ærede Medlems Parti først var med til at sætte denne Bestemmelse ind i Loven, saa jeg maa vedblivende fastholde, at hvis det var retfærdigt dengang at undtage de dyre Lejligheder af Hensyn til Byggeriet — og Nybyggeriets Lejligheder var dengang som nu virkelig de dyreste Lejligheder, fordi tekniske Fremskridt og mange andre Forhold giver en Forskel mellem gammelt og nyt i Boligvæsenet —, kan jeg slet ikke se, at det ærede Medlem kan faa sit Forsvar for Venstres Stilling her til at stemme med de virkelige Forhold.

Det kan det ærede Medlem Hr. Christmas Møller heller ikke hvad angaar det konservative Standpunkt. Det ærede Medlem sluttede nu sin Ordførertale med at henvise til den Forskel, der er i Regeringspartiernes Stilling til de forskellige Befolkningslag, efter som man bor i ældre eller nye Lejligheder; men ganske den samme Forskel har det ærede Medlems Parti opretholdt i de samme Aar, hvor det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobys Parti har opretholdt den. Dengang var det fuldstændig retfærdigt paa enhver Maade, nu er det pludselig helt uretfærdigt. Det samme Hensyn, som det ærede Medlems Parti dengang paaberaabte sig, har Regeringspartierne nu bøjet sig for, til Dels, ikke i den Udstrækning, man gjorde det før; men naar Regeringspartierne bøjer sig for et saadant Forhold, er det nu helt galt. Forstaa det, hvem der kan!

Man maa dog i det mindste om økonomiske Forhold, som det ærede Medlem saa stærkt fremhævede, ræsonnere fornuftigt og i en sammenhængende Linie. Det gør det ærede Medlem ikke. Jeg maa, medens jeg er ved de økonomiske Forhold, have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at naar han nu besvarer mine Bemærkninger om Tilstanden for Boligvæsenet paa Frederiksberg med en Henvisning til, at Huslejen i Hovedstaden ikke er steget noget videre, er det fuldkommen ved Siden af, hvis det skal være et Svar til mig. Det, jeg henviste til i min første Tale, var udtrykkelig, at det ærede Medlems Parti havde benyttet sin kommunale Magtstilling paa Frederiksberg til at hindre et Byggeri af Lejligheder, som Befolkningen kunde betale. For saa vidt er dette et økonomisk Spørgsmaal, men enten Befolkningen paa Frederiksberg kunde betale Lejligheder af den Type, jeg tænker paa, eller ikke, saa er der ingen af dem, fordi